

moža, ki se je že tudi izkazal kot vrlo dober vojaški pisatelj in je opozoril na njega cesarja. Nato so poklicali Hecendorfa na Dunaj in v kratkem času potem, leta 1906, je bil imenovan za šefa generalnega štaba.

Pri novodobnem vodstvu vojaških manevrov, pri katerih se čete tako vodijo kakor v vojski, je Konrad mož na pravem mestu. Izprva je sicer naletel na odpor. Zbali so se prevelikih naporov za moštvo, in slišal se je marsikateri dvom. Toda če enkrat spozna Konrad nekaj za dobro, ga ni mogoče od tega odvrti. Kmalu je imel zadoščenje, da je prodrl s svojimi nazori najpoprej v Avstriji in pozneje tudi v Nemčiji.

Prvi utis, ki ga napravi Konrad, je utis navadnega generala. Mož je priprost, srednje, mladeniško-vitke postave. Njegove poteze so ostre, njegov obraz zarujavel, iz njegovih oči se pa blesti tista resnost. Toda če se z njim razgovarjaš, napravi na-te utis velikega moža. On je pravi Avstrijec stare korenine; mnogi si ga predstavljajo kot očeta Radeckega. Čeprav je Konrad skozinski vojak, vendar mu ne manjka one globoke ljubeznivosti in mehke, katere je prirojena Avstrijcem; njegov značaj je viteški.

Ima 4 sinove, katere zelo ljubi. Vsi so častniki in večkrat se izraža, da bi ga veselilo, ako bi mogel z vsemi na vojsko. — Žena mu je pred leti umrla, pač pa še živi njegova mati. Ona je častljiva gospa in je stara že nad 80 let. Kadar stanuje general na Dunaju, ni skoro dneva, da bi vključ temu, da je z delom preobložen, ne šel že ob 47. uri zjutraj obiskat svojo mater, da ž njo zajtrkuje in ji čita časopise. Tako bi se moglo še mnogo navesti o njegovi otroški ljubezni in o njegovem viteštvu.

Konrad pl. Hecendorf je velik prijatelj telesnih vaj. Telovadi in jezdi vsak dan, živi zelo zmerno, ob nedeljah se pa pelje navadno v gorovje Semeringa, kjer prelazi s svojim pribočnikom visoke hribe, da se ohrani čvrstega.

V ožjem prijateljskem krogu govori s plamtečo navdušenostjo o svojih upanjih v bodočnost Avstrije, ali pa pripoveduje, kar je doživel, ali pa po cele ure razlaga čudoviti način vojevanja Moltkeja I. 1870.

General Konrad, kakor se sam vselej imenuje, je tekom let, ko je stopil na čelo avstrijski armadi, veliko doživel. Mnogo je trpel vsled dogodkov zadnjih let, ki so prekrizali njegove načrte in želje. V lanskem letu je prišlo med njim in prestolonaslednikom do resnega nesporazuma. Konrad je, kakor že znano, podal svoj odstop, kojega pa cesar ni sprejel. Kmalu nato je prišlo pismo od prestolonaslednika, v katerem ga je prosil, naj vstaja na svojem mestu. Cesar in prestolonaslednik sta pač vedela, da je Konrad nenadomestljiv in to ve tudi vsak vojak v Avstriji. Popolnoma na jasnem si je o vsakem koraku, katerega stori, dolgo ga prevdaja in nikoli ne prezre resnosti in dalekosežnosti položaja. Dobro ve, kaj hoče, je hiter v dejanju, ima torej lastnosti zaupanja in navdušenja.

Cesar Viljem ga zelo uvaža in se je o njem nasproti Avstrijcem prav laskavo izrazil.

Važen uradni poziv.

Ze večkrat se je zagotavljalo, da se bo po merodajnih krogih razglasilo, kak je splošen položaj; obenem se bodo naznanjale resnične novice z bojišč. Kljub temu uradnemu zagotovitlu "krožijo med ljudstvom čudne govorice, ki se razširjajo od ust do ust, ne da bi nastopil kdo zoper raznašanje takih nepremišljenih vesti.

Taki pojavi so tem žalostnejši, ker se, kakor že skušnja uči, neresnične novice navadno najbolj vzdržujejo in širijo, da bi se javno mnenje na ta način spravilo na krivo pot.

Dolžnost vsega prebivalstva je, da pomaga iztrebiti nepremišljene in večinoma izmišljene govorice. Ako bi prebivalstvo odločno nastopilo zoper nastale neresnične vesti in bi v posameznih slučajih dokazalo neresničnost govorice, se iste ne bi širile naprej in izostalo bi marsikatero razburjenje.

Ponovno povdarjamo, da se bo od uradne strani pravočasno in brez kake olepšave ali zavijanja naznanjalo (po časopisju) o dogodkih na bojišču in o splošnem položaju. Radi tega lahko občinstvo mirnodušne in s popolnim zaupanjem verjame uradnim poročilom, ki se izdajajo o vojski in o dogodkih, ki so z njo v zvezi.

Avstrijski vojaki vjamejo ruska zrakoplovca.

Dunajska lista „Neue Freie Presse“ in „Zeit“ poročata z dovoljenjem: Ob avstrijsko-ruski meji so streljali avstrijski vojaki na letalni stroj ruskega vzorca Sikorski. Aeroplan z enim vodnikom in s prtljago je bil vsled streljanja prisiljen, da se je izpustil na zemljo. Oba ruska častnika sta bila ranjena in vjeta. Zrakoplovni vzorec Sikorski je iznašel ruski inženir Sikorski. Zrakoplov lahko nosi veliko težo in več oseb.

Avstrija še Rusiji ni napovedala vojne.

(Uradno.) Avstro-Ogrska še Rusiji ni napovedala vojne. To se ni zgodilo, ker bi morda ne vedela, kaj je njena zavezniška dolžnost, ampak ker želi, da Rusija prej razločno pokaže svoje karte.

Nemčija odpokliče svojega poslanika iz Pariza.

Berolin, 3. avgusta.

Uradno se poroča: „Dosedaj niso prekoračile nemške čete, kakor jim je bilo zaukazano, francoske meje. Vključ temu pa napadajo že od večeraj francoske čete, ne da bi bila napovedana vojska, naše obmejne postojanke.“

Cepprav nam je francoska vlada še pred nekaterimi dnevi naznanila, da ne bo prekoračila 10 km širokega, nezasedenega pasa ob meji, so vendar njene čete prekoračile nemško mejo na raznih točkah. Francoske stotnije so že večeraj ponoči zasedle nemške kraje. Zrakoplovci z bombami napravljajo že od večeraj neprestano zračne polete na Badensko, Bavarsko in preko Belgije na Porensko ter skušajo poškodovati naše železnice. S tem je začela Francija z napadi in ustvarila vojno stanje.

Varnost države nas sili, da se branimo. Cesar je že izdal tozadevna povelja. Nemškemu poslaniku v Parizu je zaukazano, da zahteva svoje potni liste.“

Pariz, dne 3. avgusta.

Nemški poslanik pl. Soen je zahteval od francoske vlade svoj potni list.

Tudi francoskemu poslaniku Kambonu v Berlinu se je dne 3. avgusta izročil potni list.

Nemčija grozi Belgiji z vojsko.

Bruselj, 4. avgusta.

Nemška vlada se je obrnila na belgijsko vlado ter zahtevala, da dovoli njenim četam korakati skozi belgijsko mejo. Nemška vlada je pristavila, da Belgija sama ostane nedotaknjena in da ji jamči za vsako škodo, ki bi nastala Belgiji. Belgijska vlada je to zahtevo odklonila, tudi ko ji je Nemčija stavila rok za premislek. Nato je nemški poslanik zapustil glavno mesto Belgije, Bruselj. Dvor in vlada so se baje preselili v Antwerpen.

Velicestni prizori v nemškem državnem zboru.

V torek, dne 4. avgusta ob 1. uri popoldne se je sešel nemški državni zbor v kraljevem gradu v Berlinu. Otvoritev je bila izredno slovesna. Navzoča je bila tudi cesarica in prestolonaslednica. Cesar je prečital z močnim glasom prestolni govor, ki je bil mnogokrat prekinjen z odobravanjem. Ko je omenjal umor našega prestolonaslednika, tresel se mu je glas. O Rusiji je govoril trdo. Nepopisno pa je bilo navdušenje, ko je omenjal zavezniške dolžnosti Nemčije napram Avstro-Ogrski. Ko je prečital prestolni govor, začel je prosto izvajati:

„Citati ste, gospoda moja, kaj sem govoril z balkona svojega gradu. Hočem še enkrat ponoviti: Ne poznam nobene stranke več, ampak samo Nemca, in v znamenje, da ste res odločeni brez razlike strank, stanu in vere, iti z menoj čez drn in strn, v silo in smrt, pozivam načelnike strank, naj vstopijo naprej in položijo obljubo v moje roke!“ Navdušeno ploskaje je sledilo tem besedam. Načelniki strank so stopili naprej in cesar jim je krepko stisnil roko. Nato se je zapela nemška cesarska pesem in poslanci so se razšli. Vse je bilo radostno in navdušeno ginjeno.

Iz govorov nemškega cesarja in kancelarja.

Nemški cesar je v svojem govoru pred državnimi poslanci omenjal: „Ze se je zdelo, da so na Balkanu minule največje nevarnosti. V tem se je odprl nov prepad. Umorili so mi mojega prijatelja Franca Ferdinanda. Moj visoki zaveznik, cesar in kralj Franc Jožef, je bil prisiljen, da prime za orožje. Moral je to storiti za varnost svoje države nasproti nevarnemu hujskanju sosedne države. Pri tem je moji zavezniči zastavila pot ruska država... S težkim srcem sem zaukazal, mobilizirati svojo armado nasproti sosedu, s katerim smo se skupno borili na tolikih bojiščih. Z odkritosrčno žalostjo gledam, kako se razbije prijateljstvo, katerega se je Nemčija zvesto držala. Toda ruska vlada se je, gnana od nenasičljivega nacionalističnega gibanja, potegnila za državo, ki je zakrivila (sarajevski) zločin in povzročila vojsko.“

Nemški državni kancelar Betman-Holveg je v govoru omenil: „Naše čete so zasedle Luksenburg in so morda stopile že na belgijsko zemljo.“

Nemški državni zbor dovoli 5 milijard.

Nemški državni zbor je v torek, dne 4. avgusta, soglasno (tudi socialni demokratje so govorili in glasovali za to) dovolil vladi, da sme najeti v pokritje nastalih stroškov posojilo v visokosti 5 milijard mark.

Italija bo zvesta.

Rim, 3. avgusta.

Od jako dobro poučene italijanske osebe se doznava: Italijanski zunanji minister San Giuliano je nasproti nemškemu poslaniku res izjavil, da bo Italija nepristranska, toda to velja samo za nemško-rusko vojsko. Kakor hitro pa Francija poseže vmes, velja za Italijo pogodba in Italija bo zaveznosti, ki izvirajo iz pogodbe, izpolnila, ne da bi se le za trenutek obotavljala.

Tudi italijansko časopisje je takoj izpremenilo pisavo, ko je Francija nastopila na bojnem polju. — List „Tribuna“ piše: „Ako bi se Italija v sedanjem trenutku zadržala nepristranski, bi bila to njena poguba. Ponižana in brez moči bi stala pozneje pred zmagovaki.“ List „Corriere d'Italia“ piše: „V istem trenutku, ko bodo ruski kozaki prekoračili avstrijsko mejo, bo poslala Italija svojo armado na Francosko mejo, da oslabi francosko armado v boju proti Nemčiji.“ Celo list „Mattino“, ki je bil doslej Avstriji nasproten, piše: „Ako izbruhne vojska, bo korakala Italija s svojimi zavezniki in za nje žrtvovala vse svoje vojaške moči.“

Dogodki v Črni gori. -- Topovi na Lovčenu.

Kakor poroča dunajski list „Reichspost“, je v ponedeljek, dne 27. julija, odšla Črna gora iz svoje ozemlja vse avstro-ogrsko podanike. Ob 12. uri popoldne se je ta ukaz razglasil in ob 4. uri popoldan so morali že vsi naši državljani odpotovati. Med drugimi je bil odslovljen tudi dopisnik avstro-ogrškega c. kr. brzojavnega dopisniškega urada v Cetinju, in sicer z družino vred. Po posredovanju našega poslanstva se je dopisniku 5 minut pred odhodom dovolilo, da še lahko ostane v Črni gori. Ob 5. uri popoldne istega dne pa je dala črnogorska vlada našega dopisnika prijeti; stražniki so ga gnali peš v Rieko ob avstrijski meji, kjer so ga izpustili. Naše poslanstvo v Cetinju je zahtevalo o tem dogodku pojasnila. Črnogorski minister za zunanje zadeve, Plamenac, je še isto noč ob 11. uri izjavil, da je postopanje z avstrijskim dopisnikom bila le pomota in je obljubil, da bo zaukazal, da se dopisnik še drugi dan pripelje nazaj v Cetinje.

V Črni gori vlada veliko pomanjkanje živil. Vžigalic, moke in soli je popolnoma zmanjkalo. Strelivo, ki so ga Črnogorci zaplenili v Skadru, ni za rabo. Črnogorska mobilizacija, posebno za posadko na Lovčenu, se je izvršila še-le v četrtek, dne 30., in petek, dne 31. julija.

Grčija se ne vmešava.

Dne 2. avgusta je imel grški ministrski svet pod kraljevim predsedstvom sejo, v kateri se je zelo temeljito posvetoval o zadržanju prigodno svetovne vojske ter sklenil, da se Grčija v avstrijsko-srbski spor ne bo vmešavala.

S tem seveda ni rečeno, kaj bo Grčija storila, ako se k avstrijsko-srbskemu sporu pridruži tudi svetovna vojska.

Slovesna zaprisega naših vojakov.

V nedeljo, dne 3. avgusta 1914 zjutraj se je zbralo naše vrlo vojaštvo na velikem Tezenskem vežbališču zraven škofijske graščine Betnave pri Mariboru, da pred odhodom v boj obnovi prisego zvestobe presvetlemu cesarju. Nekako v sredi vežbališča je bil postavljen šotor za najsvetejšo daritev pod milim nebom. Semkaj so se ob 9. uri predpoldne pripeljali naš premilostljivi Nadpastir, da služijo sv. mašo za vojake ter jih blagoslovijo, preden odrinejo v boj za cesarja in za domovino. Po sveti maši, katere se je udeležilo mnogo odličnega občinstva, po blagoslovu z Najsvetejšim in po slovesni prisegi so nadpastir v sklovrskem ornatu stopili tja pred skoraj nepregledne vojaške vrste ter so jih nagovorili nekako z naslednjimi navduševalnimi besedami:

Krščanski vojščaki! Zdaj ni čas mnogih besed, temveč velikih dejanj. Zato rečem kratko in jasno le to.

Pač vednega spomina vredna ostane za nas vse tukaj zbrane današnja nedelja. Svečan je bil trenutek, ko sem pod milim nebom daroval sveto mašo Gospodu vojnih čet za staročastiti, junaški regiment, in ko sem mu nato podelil zakramentalni blagoslov. Dušo in srce nam je pretresel prizor, ko je bogaboječ, cesarju zvesti in domovino ljubeči polk vpricho solnce obnovil in potrdil prisego zvestobe svoji zastavi.

S to slovesno prisego je slavni polk zopet prijel za trojno zmagovito orožje: za orožje strahu božjega — si Deus pro nobis, quis contra nos? Če je Bog za nas, kdo je zoper nas — za orožje pokorščine do cesarja — vir obediens loquetur victoriam, pokorni mož bo govoril o zmagi; za orožje ljubezni do avstrijske domovine — caritas omnia suffert, omnia credit, omnia sustinet, nunquam exedit. Ljubezen vse prenese, vse veruje, vse pretrpi. Ljubezen nikdar ne mine.

Tega trojnega mogočnega orožja se je neprehoma posluževal ljubi nam polk ter je hitel v boju od zmage do zmage. In k vojnemu pra-

porju z napisom Strah božji, zvestoba cesarju, ljubezen do domovine je pravkar vnovič prisegel krepkoverni in domoljubni regiment. On bo sveto prisego nedvomno vselej in povsod neomajno držal ter si bo v stari častni venečvil in vpletel novih nevenljivih lavorik in pokazal bostaro avstrijsko junaštvo.

Pojdite torej, preljudi moji duhovni sinovi, veselosrčni v pravični boj. Jaz se bom kot vaš škof v svojih pobožnostih in pri sv. maši vedno spominjal vašega, za vas očetovsko skrbnega gospoda poveljnika, vseh hrabrih gospodov častnikov, kakor vsega vzgledno vrelga moštva preslavnega regimenta. Gospod vojnihi čet vas pelji od uspeha do uspeha! Vaši angeli varhi in vaši sveti patroni vas naj spremljajo in povsod vodijo ter vas srečno — če hoče Bog — pripeljejo nazaj v ljubo domovino, ki vas v tujini ne bo pozabila, marveč bo neprestano iskreno za vas molila. Moji škofljani bodo edini v molitvi, vi pa v boju. Mi bomo dvigali svoja srca za vas, vi pa svoje meče za nas.

Kršćanski vojščaki! Današnje prorsunljive in veličastne slovesnosti ne moremo lepše venčati, kakor z navdušenim, iz srca prihajajočim vzklikom na vrhovnega poglavarja armade, Njhi ces. in kralj. Apostolsko Velikanstvo naš preljudbi in vobče češčeni cesar-jubilar živel! Živel! Živel!

Po teh gromovitih klicih na viteškega vladarja, katerim se je navdušeno pridružil tudi množestveno zbrano občinstvo, podelim iz polnega srca staroslavnuemu polku, k čigar častnemu praporju sem tudi jaz nekda prisegel in pod katerim sem pred 36 leti stal v vojaški službi — podelim tukaj pričujočim vojščakom nadpastirski blagoslov s pogledom proti nebesom, da bodi ta škofovski blagoslov porok nebeskega blagoslova, od katerega je odvisno v vseh časih vse za vse.

Sit nomen Domini benedictum! Adiatorium nostrum in nomine Domini! Benedicat vos omnipotens Deus! Amen! Zgodi se!

Vse je bilo globoko ganjeno, ko so zbrane čete pobožno prejele podeljeni jim blagoslov, in ko so nato mimo svojega poveljnika, mimo prevz. gospoda knezoškofa ter drugih dostojanstvenikov korakale na svoja bivališča v mesto, kjer pričakujejo vsak trenutek, da bodo poklicane na bojišče.

Koliko bi stala evropska vojna en dan?

Francoski profesor dr. Karl Richet je izračunal, koliko bi stala evropska vojna. Če bi nastala evropska vojna, tedaj je treba s tem računati, da bi morale velevlasti, ki bi bile zapletene v to mednarodno vojno, mobilizirati nič manj nego 20 milijonov vojakov, od katerih bi jih šlo najmanj 10 milijonov na bojišča. — Pošiljanje, oboroževanje, obleka, strelivo, prehrana in pa poruševanje mest in vasi bi zahtevalo vsak dan ogromne svote. Profesor Richet je namreč izračunal, da bi vse to stalo na dan 216 milijonov kron, in sicer je sestavil svoj račun sledeče: Hrana za vojake (pod pogojem, da bi se živila ne podražila) 50 milijonov kron, oskrba konj 4 milijone kron, mezda 17 milijonov kron, mezda arzenalskega in pristanskega delavca 4 milijone kron, mobilizacija 8 milijonov kron, pošiljanje (transport) živil, orožja, streliva, 16 milijonov kron, strelivo za pehoto (10 kartonov patron za moža vsak dan) 16 milijonov kron, artilerija (10 streliv vsak dan za vsak top) 5 milijonov kron, mornariška artilerija (2 strela vsak dan za vsak top) 1½ milijona kron; obleka, razdeljena na 10 dni, 16 milijonov kron, saniteta (500.000 ranjenih in bolnih) 2 milijona kron; pregibanje mornarice (6 ur vožnje na dan) 2 milijona kron; davki bi donasili 25% manj, t. j. 40 milijonov kron in 35 milijonov kron za podpore rodbinam vpoklicanih, za škodo mestom in vasem itd. Če se računa, da se v teku 30. dni uniči tretjina vojnega materiala v armadi in mornarici, kar znaša zopet 20 do 30 milijonov kron dnevne izgube — tedaj bi taka evropska vojna stala na dan v resnici 250 milijonov kron.

Razne novice.

* **Novim naročnikom.** Kdor si „Slovenskega Gospodarja“ na novo naroči, naj pošlje denar za naročnino naprej, „Slovenski Gospodar“ stane od sedaj do novega leta 1 K 60 vin., za ½ leta pa samo 1 K.

* **Duhovniške spremembe.** Prestavljeni so sledeči č. gg. kaplani: Mihael Barbič iz Dobrne v Ljutomer (kot II. kaplan); Mihael Kos iz Ljutomera v Dobrno; Franc Kren iz St. Ilja pri Turjaku k Mariji Snežni na Velki; Anton Veranič od St. Petra pri Radgoni v Šmarje pri Jelšah (kot I. kaplan). Za provizorja sta imenovana kaplana Jožef Krajnc v Zetalah in Anton Pučnik, dosedaj kaplan v Šmarju pri Jelšah, za župnijo Sv. Jurij na Pesnici. Na novo nastavljeni so kot kaplani sledeči lanskim novomestniki: Jakob Bohak v Sv. Peter pri Radgoni; Andrej Klobasa v Črešnjevc pri Slov. Bistrici; Janko Slavič v Vojnik; Franc Stiglic v Šmarje pri Jelšah in Jožef Vračko na Remšnik.

* **Kanonik dr. Gregorec — zlatomašnik.** Dne 29. p. m. se je obhajala v Novi Cerkvi pri Celju izvanredna svečanost. Mil. g. kanonik Leopold Gregorec, doktor bogoslovja, dekan novocerkovski, duhovni svetovalec, bivši profesor bogoslovja in državni poslanec ter urednik „Slovenskega Gospodarja“ in „Südsteirische Post“, ud okrajnega šolskega sveta celjskega in načelnik krajnega šolskega sveta v Novicerkvi, so obhajali svojo zlato mašo. Duhovniki

so jim pri tej priliki podarili krasen zlat kelihi. V imenu učiteljstva in učencev jih je z lepimi, primerinimi besedami pozdravila nadučiteljica hčarka Merica Karničnik, v imenu Marijine družbe pa sestra Srabočan. Mil. g. kanoniku, ki že 30 let vodi novocerkovski župnijo, pa kličemo: Bog Vas ohrani, Bog Vas obvari tako čilega in zdravega še mnogo, mnogo let!

* **Iz davčne službe.** V pokoj je stopil davčni nadoskrbnik pri celjski davkarji, Leopold Hasenbüchel. Na njegovo mesto je imenovan Jež Kuss za uradnega vodjo, za kontrolorja pa J. Klemenčič.

* **Iz štajerskega dež. Sol. sveta.** Prestavljen je nadučitelj Matija Korent iz Čmureka v Marenberg.

* **Ostanite mirni!** Kakor se nam poroča, se dobe marsikje ljudje, ki skušajo izzivati Slovence v sedanjem položaju. Ako se kdo brani, potem pa mu pretijo, da ga bodo naznanili ali ga tudi res po krivem naznanijo. Zato je sedaj dobro, da se ogibate takih ničvrednih ljudi, ki prežijo na vas, kakor pajek na muho. Bodimo cesarju in Avstriji v mislih, besedah in dejanju zvesti, izzivačev in hujškačev pa se daleč na okoli izognimo. Ne hodite v gostilne in ne zbirajte se v njih! Marsikaterokrat zblekne kak vinjen človek nepremišljene besede, radi katerih lahko vsak navzoči trpi. Kar se sklepa in pogovarja v gostilnah o splošnem položaju in o vojski, so navadne čenčarije. Čitajte raje doma „Stražo“ in „Slovenskega Gospodarja“, ki bosta vedno podala vse vesti, ki so resnične. Če se bomo ravnali povsod po teh navodilih, nas bodo tudi povsod oblasti krepko branile pred izzivači.

* **Darovi za avstr. Rudeči križ.** Rudeči križ ima namreč, skrbeti za ranjence in jim olajšati bolečine, sploh jim vsestransko pomagati. Za ta namen bo gotovo vsak rad daroval po svoji moči. Kot darovi se sprejemajo perilo, posebno posteljnina, in denar. Opozorjamo naše čitatelje, da sprejemajo darove za Rudeči križ: Profesor v p. dr. Anton Jerovšek v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Na ta naslov naj se torej pošiljajo darovi. Oddali se bodo na svoje mesto in ob enem izkazali v naših listih. Pripomnimo pa, da naj bode perilo, ki se daruje, celo in fino oprano, da se lahko takoj porabi za ranjence. Najdemo se, da se bodo posebno cenj. gospe in gospodične z veseljem poprijete dela za uboge ranjence!

* **Društvo Rudeči križ za celjski okraj** je imelo sejo, v kateri sta mnogozasluzni predsednik, gosp. starogrof Salm-Reifferscheidt ter g. nam. svet. baron Müller-Hörnstein predavala o nalogah, katere čakajo to človekoljubno društvo. Osnujejo se krajevni odbori tega društva za celjsko okolico, Zaleo, Braslovče, Polzela, St. Pavel, St. Peter, Vransko, Dobrna, Vojnik, Smarje, Sv. Jurij na juž. žel., Teharje, Store, Trbovlje, Hrastnik, Rimske toplice, Loka, Laško ter Zidani Most. Za celjsko okolico se je pod protektoratom blagorodne gospe baronice Müller-Hörnstein osnoval ožji odbor z gospami: dr. Karlovškova, dr. Dečkova in dr. Benkovičeva ter širši odbor iz gospe dr. Kalanove in dr. Kukovčeve, gđe, Levstikove ter gospoda poslance dr. Benkoviča, dr. Božiča, dr. Karlovška, uč. Levstika, Salmiča, dr. Schwaba in nadzornika Supaneka. Odbor gre takoj na delo. Članarino (2 K na leto) ter prostovoljne prispevke v denarju, živilih, prijave postelj itd., dalje prijave oseb, ki se postavijo v službo Rdečega križa, sprejema Društvo Rdeči križ za celjski kmečki okraj — Celje (treba ločiti od društva Rdeči križ za mesto Celje!).

* **Slovenici Savinjske doline!** Podpirajte društvo Rdečega križa za celjski kmečki okraj v Celju; vsak dar je dobro došel. Darove sprejemajo krajevni odbori, pa tudi c. kr. okrajno glavarstvo na željo društva. Cenzura nam prepoveduje, danes se pečati z društvom Rdečega križa za mesto Celje. Zato podpirajte društvo, ki je namenjeno za vaše sinove, prijatelje in znance!

* **Na nekaterih progah južne železnice se zasebni promet ne ustavi.** Južna železnica razglša, da se na naslednjih progah zasebni promet ne ustavi: Ljubno—Vorderberg; Lipnica—Pölling; Grobelno—Rogatec; Ljubljana—Vrhnik; Bruneck—Sand; Bozen—Gries; Kapfenberg—Au-Seewiesen; Preding—Stainz; Poljčane—Konjice; Sinčaves—Železna Kapla; Morč—Riva; Liesing—Kallentgeben; Mixnitz—Sv. Erhard. Na omenjenih železniških progah se bodo prevažale zasebne osebe in zasebno blago le v toliko meri, kolikor bodo pripuščali vojaški oziri. V objavljenem voznom redu označeni vlaki ne bodo vsi vozili vsak dan, ampak le oni, ki niso na njem prečrtani. Od zgoraj označenih železniških prog se bodo le one pošiljave oddajale na one proge, ki so za zasebni promet zaprte, katere so namenjene za armado in za prostovoljno sanitetno službo. V koliki meri se bo na ta način prevažalo živil za prehranjevanje, bo na postajah od slučajja do slučajja naznanjeno.

* **Spremembe v prometu poštinih vlakov na južni železnici.** Dokler bo ustavljen ves zasebni promet na južni železnici, t. j. od polnoči 5. in 6. avgusta naprej, vozi na vseh progah južne železnice le samo po 1 vlak vsak dan, in sicer na vsako stran. In sicer pride dunajski poštini vlak v Maribor ob 4. uri 17 minut jutraj, v Celje ob 8. uri 44 minut, v Zidani Most ob 9. uri 43 minut in v Trst ob 11. uri ponoči. Nasprotni vlak bo vozil iz Trsta ob 2. uri jutraj, pride v Zidani Most ob 4. uri popoldne, v Celje ob 5. uri popoldne in v Maribor ob 9. uri 40 minut zvečer in v Gradcu ob 1. uri po noči. Na koroški progi: Iz Ma-

ribora ob 11. uri 50 minut predpoldne, v Maribor pa privozi ob 8. uri 45 minut zvečer. Proga Spillfeld—Ljutomer: Vlak bo odhajal iz Spillfelda ob 4. uri 40 minut jutraj, iz Ljutomera pa ob 4. uri 40 minut popoldne.

* **Podrobna razprodaja moke, sladkorja in riža.** Naprošeni smo, da opozorjamo izrečno na to, da se tude naredba c. kr. namestnišnje z dne 1. avgusta 1914, zadevajoča prodajo moke, riža in sladkorja, izključno na podrobno prodajo teh predmetov konzumantom (kupovalcem) in da se zamore oddajati samo ob sebi umevno drugim strankam (n. pr. gostilnam, pekarnam itd.) tudi večje množine kot 3 kg, oziroma 5 kg naenkrat.

* **Zaloge živil pod nadzorstvom političnih oblasti.** Namestnišnja za štajersko je odredila, da morajo trgovci predložiti pristojni politični oblasti seznam vseh živil, katere imajo v zalogi. V seznamu mora biti navedena množina zaloge žita, moke, sladkorja itd., katero imajo v svojih skladiščih. Ta seznam morajo trgovci predložiti politični oblasti in sicer za sedaj v 48 urah, pozneje pa vsak ponedeljek. Tozadevne tiskovine se dobe brezplačno na okrajnih glavarstvih, oziroma na magistratih mest, ki imajo svoj lastni statut.

* **Proti sumljivim osebam!** C. kr. namestništvo nam piše: Zanesljivo zavarovanje železnice, brzotavni in drugih, v vojaškem oziru važnih naprav zahteva nujno po sodelovanju javnosti radi podpiranja poklicanih varnostnih organov. Korno in deželno-brambno poveljstvo je torej prosilo, na primeren način po razglasih, časopisju, duhovništvu itd., vplivati na prebivalstvo, zlasti na domoljubna mladinska društva, da se o pravem času spravijo s pota sumljive osebe. Osebito na ta način se lahko na deželi pospešuje zavarovanje železnice, če odvrača prebivalstvo samo vse nedomačince od železnice in poskrbi, da pridejo ti v roko orožništvu. Poveljniki črnovojniških oddelkov za zavarovanje železnice imajo nalog, da nemudoma zahtevajo naravnost pri bližnji okrajni oblasti ali občini zanesljive ljudi, ki se bodo uporabljali pri različnih pomožnih opravkih (kot seli, pri kuhanju in pripravi jedil, kot neoboroženi opazovalci itd.), da se na ta način olajša tam oddelkom njihova težka služba.

* **Pomagajte si pri kmečkem delu!** C. kr. okrajno glavarstvo mariborsko je izdal na kmečko ljudstvo takle oklic: Ker je bilo mnogo moških delavskih moči poklicanih pod orožje, se bo pri nekaterih kmečkih hišah občutno pokazalo pomanjkanje delavskih moči. Zaradi tega je nujno potrebno, da se takoj vse ukrene, da se izvrši žitna mlatev in nadaljna setev. Ako bodo kmetje posameznih krajev v tem oziru složno nastopili, bo mogoče opraviti nujna dela tudi pri onih posestnikih, kjer so vsi ali večina moških poklicanih pod orožje. Samopomoč, medsebojno podpiranje in vzajemnost med sosedi je v teh resnih časih sveta dolžnost, kateri se ne bi smel in ne sme nihče odtegniti. Kmečko delo ne pride ob enem in ob istem času pri vseh posestnikih na vrsto, temveč se vrsti tako, da seje en sosed nekaj dni ali tednov prej kot drugi. Radi tega skušajte na deželi posebno pri setvi drug drugemu pomagati z rokami in z živino. Vodilni možje po občinah naj skušajo s svojim vplivom delovati na to, da se bo jesenska setev pravočasno izvršila.

* **Alkohol in vojska.** Učitelj Ulbrich v Draždanju je pisal že lani kakor nalažje za sedanjí vojni čas prepomembne besede: „Ljudstva tekmujejo med seboj za prostore pod solncem, in v tem mirnem boju je treba napeti vse moči. Mogoče, da se iz tega mirnega boja v kratkem času razvije pravi boj! Katero ljudstvo bo zmagovalo? Tisto, ki bo najpametnejše, najbolj pogumno, krepko in zvesto! Ali pri piveh ne najdemo ne modrosti ne poguma, najmanj pa moči in zvestobe, ampak ta svojstva so najgotovješa pri onih, ki so spoznali alkohol kot sovražnika vsega napredka. Naj bi imelo naše ljudstvo mnogo takih mož in žena, kadar bo prišla odločilna ura. Prosim vas zaradi naših otrok, zaradi vašega ljudstva: Pomagajte nam, da dosežemo toli blagi namen! Očete in matere, od danes naprej ne dajte svojim otrokom niti kapljice alkohola več!“ — In zdaj, čas je tukaj! Naši možje in mladeniči gredo v krvavo vojsko! Že naprej lahko povemo, da nam bo tudi ta vojska potrdila že večkrat potrjeno resnico: Trezni zmagujejo. Pivci od navade najprej podležejo vojnim naporom, najprej se jih primejo razne bolezni in rane jim počasneje celijo, ker je kri z alkoholom pokvarjena. Pri velikih marinah je žeja huda nadloga, ampak alkohol, pivo in vino, v resnici ne gasi žejo. Žejo pivci alkohola veliko hujše čutijo kakor abstinentje. Vojaki, ki bodete kos svoji vzvišeni nalogi, varujte se največjega vašega sovražnika — alkohola!

* **Ponesrečeni rezervisti.** V Gradcu je v torek, dne 28. julija po noči padel nek rezervist po nesreči skozi okno neke hiše in si na več krajih zlomil obe roki in levo nogo ter se hudo poobil na glavi. Desno roko mu bodo baje morali odrezati. — Med postajo Poljčane in Ponikva sta padla z vlaka rezervista Alojzij Majer in Andrej Podgoršek ter se težko poškodovala. — Dne 29. julija sta v Mariboru skočila dva rezervista čez novi most v Dravo. Kaj je gnalo oba moža v smrt, ni znano. Nesrečneža zapuščata ženi in otroke. — Ravno kar vpoklicani črnovojniški Plišnik, oženjen posestnik in oče petih otrok, je v četrtek, dne 31. julija zvečer stražil železniški most pri Gogervnih na Koroškem. Došla lokomotiva, katere prhod je nesrečni prezrl, ga je zgrabila, vrgla v železno ograjo ter grozno raznesarila; truplo je popotnoma sliče-